

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
кафедра адвокатури

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІСТОРІЯ АДВОКАТУРИ»

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський) рівень

Ступінь вищої освіти – бакалавр

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

Статус навчальної дисципліни – вибіркова

Рік набору – 2020

Затверджено на засіданні
Вченої ради
протокол № від р.

Ректор
_____ В.Я. Тацій

Харків 2020

Програма навчальної дисципліни «Історія адвокатури» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право». Харків: Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого, 2020. 28 с.

Розробники:

Вільчик Тетяна Борисівна, докт.юрид.наук,проф.,
Ковальова Яна Олександрівна, канд.юрид.наук,ас.

Затверджено на засіданні кафедри адвокатури
(протокол № 1 від 31 серпня 2020 р.)

Завідувачка кафедри – Т.Б. Вільчик, докторка юридичних наук, професорка

Зміст

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці).....	9
3. Зміст програми навчальної дисципліни.....	9
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни.....	14
4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.....	14
4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти.....	14
4.3. Освітні технології та методи навчання.....	14
4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості набутих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни.....	14
4.5. Навчально-методичне й інформаційне забезпечення навчальної дисципліни	16
Додаток 1.Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни.....	21
Додаток 2. Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей.....	25
Додаток 3. Матриця зв'язків модулів навчальної дисципліни, результатів навчання і предметних компетентностей у програмі навчальної дисципліни.....	27

1. Вступ

1.1. Мета та завдання навчальної дисципліни.

Мета викладання навчальної дисципліни – системне оволодіння здобувачами вищої освіти знаннями щодо історичних передумов виникнення та розвитку світової адвокатури, основних етапів становлення та розвитку адвокатури в Україні та у світі, вивчення правових основ організації та діяльності адвокатури у різні історичні періоди. Активізація аналітичної діяльності студентів, проведення науково-дослідницької роботи.

Завданнями навчальної дисципліни «Історія адвокатури» є надання здобувачам вищої освіти систематизованих знань щодо:

- формування системи теоретичних знань про виникнення та розвиток адвокатури в Україні та у світі;
- набуття навичок аналізування текстів історичних пам'яток та документів;
- розуміння організаційних та процесуальних особливостей функціонування адвокатури в різних країнах на різних історичних етапах її розвитку;
- розуміння значення етичних стандартів адвокатської професії та їх розвитку в історичній ретроспективі;
- розуміння ролі органів адвокатського самоврядування у забезпеченні організації адвокатської діяльності в історичній ретроспективі.

1.2. Статус навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми: вибіркова.

1.3. Пререквізити: «Теорія права», «Історія держави і права зарубіжних країн», «Конституційне право», «Історія держави і права України».

1.4. Кореквізити: «Державне будівництво і місцеве самоврядування», «Кримінальне право», «Цивільне право», «Адміністративне право», «Трудове право», «Міжнародне право».

1.5. Постреквізити: «Кримінальне право», «Цивільне право», «Адміністративне

право», «Трудове право», «Цивільний процес», «Кримінальний процес», Адвокатура та органи правозахисту», «Основи адвокатури».

1.3. Перелік предметних компетентностей здобувача вищої освіти:

ПК – 1. Розуміння місця та значення науки «Історія адвокатури» в системі суспільних, зокрема юридичних наук, її зв'язок з історією та теорією держави і права й іншими галузями правознавства.

ПК – 2. Розуміння ролі адвокатури в суспільстві.

ПК – 3. Розуміння адвокатської діяльності як феномену світової культурної спадщини.

ПК – 4. Розуміння еволюції як основи виникнення права на правову допомогу та адвокатури.

ПК – 5. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавньої Греції.

ПК – 6. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавнього Риму.

ПК – 7. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Англії.

ПК – 8. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Франції.

ПК – 9. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Німеччини.

ПК – 10. Знання специфіки еволюції інституту адвокатури країн Західної Європи та США Нового часу (1640-1870pp).

ПК – 11. Знання еволюції інституту адвокатури США в Новітній час (1871 р. – початок XIX ст.).

ПК – 12. Знання еволюції інституту адвокатури Великобританії, Франції та Німеччини в Новітній час (1871 р. – початок XIX ст.).

ПК – 13. Знання специфіки формування інституту захисту в Київській Русі за

історичними писемними пам'ятками.

ПК – 14. Розуміння особливостей виникнення та становлення української адвокатури у польсько-литовський період.

ПК – 15. Розуміння значення судової реформи 1864 р. та становлення адвокатури як самостійного правового інституту на українських землях у складі Російської Імперії.

ПК – 16. Розуміння ролі української адвокатури в часи національно-визвольної боротьби в період 1917-1923 рр. та у відродженні української державності.

ПК – 17. Знання законодавчої та наукової спадщини періоду українського державотворення 1917-1923 рр.

ПК – 18. Знання особливостей функціонування адвокатури на території України у складі СРСР.

ПК – 19. Розуміння важливості особливостей відродження української адвокатури з 1991 р. та до нашого часу.

ПК 20. Здатність до аналізу законодавчих актів, що регулюють адвокатську діяльність в Україні з 1991 р. до сьогодення в історичній ретроспективі.

ПК 21. Здатність до висвітлення в історичній ретроспективі питання вступу до адвокатської професії.

ПК 22. Здатність до висвітлення правил адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності за їх порушення, яка передбачалася у різні історичні періоди.

ПК 23. Знання і розуміння міжнародних та європейських стандартів прав людини в історичній ретроспективі та впровадження їх в стратегію розвитку інституту адвокатури в Україні.

ПК 24. Знання видатних адвокатів та їх промов.

ПК 25. Знання світових та гучних судових процесів та роль адвокатів в них.

ПК 26. Розуміння сутності гендерної рівності та ролі жінок-адвокаток в адвокатурі.

Експлікація загальних і спеціальних компетентностей визначається в карті предметних компетентностей (Додаток І)

1.4. Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти:

РН НД – 1.1. Демонструвати знання місця та значення історії адвокатури в системі суспільних, зокрема юридичних наук, її зв'язок з історією та теорією держави і права й іншими галузями правознавства.

РН НД – 1.2. Розкривати сутність адвокатури в суспільстві.

РН НД – 1.3. Демонструвати знання адвокатської діяльності як феномену світової культурної спадщини.

РН НД – 1.4. Розкривати сутність еволюції як основи виникнення права на правову допомогу та адвокатури.

РН НД – 1.5. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавньої Греції.

РН НД – 1.6. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавнього Риму.

РН НД – 1.7. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Англії.

РН НД – 1.8. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Франції.

РН НД – 1.9. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Німеччини.

РН НД – 1.10. Демонструвати знання особливостей еволюції інституту адвокатури країн Західної Європи та США Нового часу (1640-1870рр).

РН НД – 1.11. Демонструвати знання особливостей еволюції інституту адвокатури США в Новітній час (1871 р. – початок ХІХ ст.).

РН НД – 1.12. Демонструвати знання особливостей еволюції інституту адвокатури Великобританії, Франції та Німеччини в Новітній час (1871 р. – початок ХІХ ст.).

РН НД – 2.1. Демонструвати знання специфіки формування інституту захисту в Київській Русі за історичними писемними пам'ятками.

РН НД – 2.2. Розкривати сутність особливостей виникнення та становлення української адвокатури у польсько-литовський період.

РН НД – 2.3. Розкривати сутність значення судової реформи 1864 р. та становлення

адвокатури як самостійного правового інституту на українських землях у складі Російської Імперії.

РН НД – 2.4. Розкривати сутність ролі української адвокатури в часи національно-визвольної боротьби в період 1917-1923 рр. та у відродженні української державності.

РН НД – 2.5. Розкривати сутність законодавчої та наукової спадщини періоду українського державотворення 1917-1923 рр.

РН НД – 2.6. Демонструвати знання особливостей функціонування адвокатури на території України у складі СРСР.

РН НД – 2.7. Розкривати сутність особливостей відродження української адвокатури з 1991 р. та до нашого часу.

РН НД – 2.8. Аналізувати стан законодавчих актів, що регулюють адвокатську діяльність в Україні з 1991 р. до сьогодення в історичній ретроспективі.

РН НД – 2.9. Розкривати сутність в історичній ретроспективі питання вступу до адвокатської професії.

РН НД – 2.10. Проявляти компетентність в питаннях правил адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності за їх порушення, яка передбачалася у різні історичні періоди.

РН НД – 2.11. Демонструвати розуміння міжнародних та європейських стандартів прав людини в історичній ретроспективі та впровадження їх в стратегію розвитку інституту адвокатури в Україні.

РН НД – 2.12. Демонструвати знання видатних адвокатів та їх промов.

РН НД – 2.13. Розкривати сутність світових та гучних судових процесів та роль адвокатів в них.

РН НД 2.14. Розкривати сутність гендерної рівності та ролі жінок-адвокаток в адвокатурі.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни і результатів навчання за спеціальністю і спеціалізацією визначається в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2).

1.5. Модулі програми навчальної дисципліни.

Модуль 1. Історія виникнення та розвитку світової адвокатури.

Модуль II. Історія виникнення та розвитку адвокатури України.

Експлікація модулів компетентнісно орієнтованої програми навчальної дисципліни визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання і предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці)

Курс	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність, спеціалізація	Дидактична структура навчальної дисципліни
Кількість кредитів ЕКТС: 6 Кількість модулів: 2 Загальна кількість годин: 180 Тижневих годин: 4	Рівень освіти – перший (бакалаврський) Галузь знань – 08 «Право» Спеціальність – 081 «Право»	Модуль 1 Лекції: 14 Практичні заняття: 14 Самостійна робота: 42 Модуль II Лекції: 18 Практичні заняття: 22 Самостійна робота: 70 поточний контроль; Види контролю: Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (залік)

3. Зміст програми навчальної дисципліни

Модуль 1. Історія виникнення та розвитку світової адвокатури.

Предмет, мета і завдання курсу «Історія адвокатури». Зародження інституту адвокатури в світі. Мета, завдання та предмет навчальної дисципліни «Історія адвокатури». Місце та значення історії адвокатури в системі суспільних, зокрема юридичних наук, її зв'язок з історією та теорією держави і права й іншими галузями правознавства. Поняття та роль адвокатури в суспільстві. Адвокатська діяльність як феномен світової культурної спадщини. Періодизація історії адвокатури. Джерельна база для вивчення навчального курсу «Історія адвокатури». Еволюція суспільних відносин як основа виникнення права на правову допомогу та адвокатури. Виникнення поняття „адвокатура”. Адвокатська діяльність в Стародавній Греції та еллінському культуральному просторі.

Адвокатура Стародавнього Риму. Адвокатська допомога Царського періоду (743 – 509 рр. до н.е.) та часів Республіки (509 – 27 рр. до н.е.). Визначні юристи цього часу. Адвокатура часів Імперії (27 р. до н.е. – 476 р. н.е.). Юстиніанове законодавство про адвокатуру. Юристи періоду Імперії. Вимоги до особи адвоката. Встановлення гонорару. Відповідальність за недобросовісне виконання професійних обов'язків.

Європейська адвокатура періоду Середньовіччя (476 – 1453 рр.), Відродження (1453 – 1640 рр.). Змагальний та інквізиційний процеси. Роль адвоката різних типах процесу. Національні особливості діяльності адвокатів у країнах Центральної та Західної Європи. Рецепція римського права та відродження системи юридичної освіти в країнах Західної Європи. Глосатори і постглосатори. Підготовка юристів-практиків європейського правового простору в Італії. Адвокатура Середньовічної Франції. Прецедентне право. Адвокатська практика у Середньовічній Англії. Адвокатура Середньовічної Німеччини.

Адвокатура країн Західної Європи та США Нового часу (1640-1870 рр.). Професійні юристи (адвокати) як творці основних засад буржуазної держави і права. Адвокатура Нового часу в Англії. Адвокатура Франції. Роль адвокатського корпусу у Великій французькій буржуазній революції та наступних демократичних перетвореннях. Адвокатура Священної Римської Імперії Германської Нації (до 1806 р.) та німецьких держав доби Нового часу. Адвокатура США. Представники адвокатського корпусу – творці Конституції США.

Еволюція інституту адвокатури в США (Новітній час 1871 р. – поч. XXI ст.). Утвердження принципів буржуазної законності. Зміни в судовому процесі та правовому регулюванні діяльності адвокатського корпусу. Адвокатура Новітнього часу у США: нормативна регламентація, доступ до професії, самоврядування, притягнення до юридичної відповідальності, оплата адвокатських послуг.

Еволюція інституту адвокатури Великобританії та Франції (Новітній час 1871 р. – поч. XXI ст.). Адвокатура Великобританії, адвокатура Франції: нормативна регламентація, доступ до професії, самоврядування, притягнення до юридичної відповідальності, оплата адвокатських послуг.

Еволюція інституту адвокатури Німеччини (Новітній час 1871 р. – поч. XXI ст.). Адвокатура об'єднаної Німеччини: нормативна регламентація, доступ до професії, самоврядування, притягнення до юридичної відповідальності, оплата адвокатських послуг. Нюрнберзький процес та міжнародні суди над військовими злочинцями – аспект протистояння звинувачення та захисту у світі.

Модуль 2. Історія виникнення, становлення та розвитку адвокатури України.

Виникнення та становлення української адвокатури в Княжій період та період Гетьманщини. Зародження вітчизняної адвокатури в Княжій період. Становище перших «адвокатів» у Київській Русі. Формування інституту захисту в Київській Русі за історичними пам'ятками. «Руська Правда»; «Повчання Володимира Мономаха дітям»; Псковська і Новгородська судні грамоти. Судова система Запорізької Січі та Гетьманщини.

Виникнення та становлення української адвокатури у польсько-литовський період. Роль магдебурзького права у формуванні професійної адвокатури. Участь адвокатів у резонансних процесах на прикладі шляхти і магнатів. Введення терміну «адвокат» на українських землях. Судові урядники – «адвокати» в справах про земельні спори у Великому князівстві Литовському у період дії Першого Литовського статуту. Роль адвокатів за першими Литовськими статутами 1529 р. Роль адвокатів за другими Литовськими статутами 1566 р. Роль адвокатів за третіми Литовськими статутами 1588 р.

Розвиток адвокатури України XVII-XVIII ст. Судова система Запорізької Січі. Вплив державного механізму часів Гетьманщини на судову систему. Судовий процес у XVII-XVIII ст. на українських землях. Кодифікація українського права. «Права, за якими судиться малоросійський народ» як джерело

права. Повноваження та обов'язки адвоката в зазначений період. Монастирські і архиєрейські стряпчі та їх функції.

Адвокатура на українських землях у складі Російської Імперії. Значення судової реформи на початку 60-х років XIX ст. і процес становлення адвокатури як самостійного правового інституту. Обмеження царатом досягнень реформи у 70-их роках XIX ст. Організація діяльності «присяжного повіреного» і «приватного повіреного», повноваження Ради присяжних повірених. «Золотий вік» адвокатури Російської імперії.

Адвокатура на українських землях у складі Австро-Угорської імперії. Особливості розвитку інституту адвокатури на землях Східної Галичини і Буковини. Провідні юридичні освітні заклади. Діяльність перших адвокатських професійних об'єднань. Роль правників-українців в українському національному відродженні та політичному житті Австро-Угорської імперії.

Роль української адвокатури в час національно-визвольної боротьби в період 1917-1923 рр. та у відродженні української державності. Становище українських адвокатів і правників в добу Центральної Ради; реформи гетьмана Павла Скоропадського у сфері судочинства; відомі адвокати – міністри в уряді Директорії; участь адвокатів у формуванні урядів та у проведенні урядових реформ; роль адвокатів у заснуванні Західно-Української Народної Республіки та у проголошенні Акту Злуки 22 січня 1919 року; діяльність відомих адвокатів-керівників Західно-Української Народної Республіки, їх внесок у становленні української державності, наукову спадщину; аналіз законодавчих актів даного періоду, Конституції ЗУНР та інших законопроектів тощо. Українська адвокатура в Другій Речі Посполитій, міжвоєнних Румунії та Чехословаччині. Адвокатура Карпатської України.

Українська адвокатура в СРСР. Ліквідація присяжної й приватної адвокатури; нормативні акти, які регулювали становлення та діяльність адвокатури СРСР у 1918, 1919, 1922, 1924, 1927 роках; завдання, структура адвокатури, порядок прийому й виключення з колегії адвокатів та дисциплінарну

відповідальність за Положенням про адвокатуру 1939 року. Особливості діяльності адвокатури в період окупації України фашистською Німеччиною; діяльність адвокатів-жертв сталінських репресій; організація та діяльність адвокатури України в післявоєнний період; адвокатська діяльність в умовах тоталітаризму у 50-х – 80-х роках ХХ століття та участь адвокатів у захисті представників дисидентського руху.

Відродження української адвокатури з 1991 р. та до нашого часу. Аналіз законодавчих актів, що регулюють адвокатську діяльність в Україні з 1991 р. до сьогодення в історичній ретроспективі. Процес підготовки кадрів в освітніх профільних закладах; динаміка сфери юридичних послуг та діяльності й менеджменту провідних адвокатських фірм. Історія створення, мета і основні завдання на шляху консолідації адвокатського та правничого середовища фахових громадських організацій (Української Спілки адвокатів України, Асоціації правників України, Національної Асоціації адвокатів України та ін.). Історичний процес спроб утворення та становлення органів адвокатського самоврядування в Україні, починаючи від початку ХХ ст. Висвітлення в історичній ретроспективі питання доступу до адвокатської професії, правил адвокатської етики та притягнення до дисциплінарної відповідальності. Впровадження європейських стандартів – основа стратегії розвитку адвокатури України.

Видатні адвокати та представники наукових шкіл. Античне ораторське мистецтво: Давня Греція, Стародавній Рим: особливості виникнення та розвитку. Риторика в епоху Середньовіччя, Відродження та Нового часу. Європейські адвокати. Розвиток ораторського мистецтва на території України в XVI-XVII ст. Риторика Києво-Могилянської академії. Видатні адвокати Російської імперії: дореволюційний період розвитку, його представники (Є.В. Васьковський, М.М. Вінавер, Л.Є. Владиміров, О.Н. Стоянов, А.Л. Пестржецкий, І.Я. Фойницький, А. Ф. Коні, Ф.Н. Плевако та ін.), їх видатні промови та основні наукові праці. Представники радянського періоду (І.Д. Брауде, Кісельов А.С., М. М. Полянський, М. С. Строгович, В. М. Савицький, А. Л. Ривлін, Ю. М. Грошевий),

їх видатні промови та основні наукові праці. Розвиток теорії та практики адвокатської діяльності у незалежній Україні. Жіноча постать в адвокатурі.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу і види навчальних занять:

- форми організації освітнього процесу: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи;
- види навчальних занять: лекції, практичні заняття, індивідуальні заняття, консультації.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти

Самостійна робота – вид позааудиторної роботи навчального характеру, яка спрямована на вивчення програмного матеріалу навчального курсу. Під час цього виду роботи студент має самостійно опрацювати конспекти лекцій, рекомендовану літературу, нормативні акти, матеріали емпіричних досліджень до тем, що виносяться на практичні заняття.

Формами самостійної роботи студентів є: доопрацювання матеріалів лекції; робота в інформаційних мережах; наукове повідомлення з вузькоспеціальною проблематикою; підготовка тематичних презентацій; підготовка та публікація наукових статей, тез тощо; розробка схем, таблиць з тем початкової дисципліни; анотування наукових статей і монографій; здійснення аналізу законопроектів і змін законодавства.

Самостійна робота студентів полягає у вивченні додаткової навчальної, наукової літератури. Самостійна робота призначена для поглиблення знань студентів із тем, що передбачені навчальною дисципліною.

4.3. Освітні технології та методи навчання

- освітні технології: проблемне навчання, контекстне навчання, студентоцентроване навчання, аудіовізуальні технології, наукові дискусії, інтерактивні технології, ІТ-технології тощо;
- методи навчання: поєднання словесних, наочних і практичних методів, метод проблемного викладання, прес-конференції, ділові ігри, мозкові штурми,

моделювання професійних ситуацій, кейс-метод, метод дискусії, круглий стіл тощо.

4.4. Форми педагогічного контролю й система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни

Формами контролю знань студентів є поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль знань студентів включає:

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на практичних заняттях із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування, вирішення практичних завдань або задач, участь у розробці кейсу, захист есе або реферату за ініціативи студента. Поточний контроль має на меті перевірку рівня підготовки студента до вивчення поточного матеріалу. У ході практичного заняття студент може отримати оцінку за чотирибальною шкалою (0, 3, 4,5);

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни, що проводиться наприкінці модулів у формі колоквиумів тощо.

Впродовж семестру студенти виконують завдання для самостійної роботи (підготовка презентації, есе, реферату тощо). Максимальна кількість балів за самостійну роботу – 10 балів.

Формою підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни є залік. Максимальна кількість балів, яку студент може отримати, становить 100 балів. Мінімальна кількість балів для отримання заліку – 60.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів:

Поточний контроль	Підсумкова
-------------------	------------

						оцінка знань (залік)
Модуль № 1		Модуль № 2		Модуль № 3		Самостійна робота студентів
п/з	Колоквіум	п/з	Колоквіум	-	-	
max 28	max 10	max 44	max 10	-	-	max 10
						max 100

Критерії оцінювання результатів навчання:

Вид контролю	Кількість балів	Критерії (за кожною з оцінок)
Поточний контроль на практичному занятті	Max 5	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з теми, можливі окремі несуттєві недоліки.
	4	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	3	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Колоквіум	Max 10	Результати опрацювання матеріалу високі, можлива незначна кількість несуттєвих помилок.
	5	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Оцінка самостійної роботи студента	Max 20	Глибоке знання проблем, пов'язаних із темою дослідження. Вільне володіння матеріалом, вміння самостійно й творчо мислити, знаходити, узагальнювати, аналізувати матеріал, робити самостійні теоретичні і практичні висновки.
	15	Основні питання висвітлено поверхнево, висновки не мають самостійного характеру.
	Min 0	Основні положення теми висвітлено поверхнево, з великою кількістю помилок, немає висновків, студент слабо володіє матеріалом роботи.
Залік	Max 100	Відмінне володіння матеріалом із дисципліни.
	Min 60	Достатнє засвоєння матеріалу з дисципліни.

**4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення
навчальної дисципліни**

Нормативно-правові акти

1. Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства (Страсбург, 1988) // Бюлетень законодавства і юридичної практики України "Адвокатура в Україні". – К., 2000 – вид. "Юрінком". – № 4.

2. Загальна декларація прав людини: Прийнято резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи / Упоряд. Ю.К. Качуренко. – 2-е вид. – К.: Юрінформ, 1992. – С. 18–24.
3. Декрет о суде от 14 февраля 1919 г. // Собрание Указов УССР, 1919. – № 11. – Ст. 141.
4. Закон України «Про безоплатну правову допомогу» від 02.06.2011 р. № 3460-VI (ред. від 18.07.2020 р.)
5. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17#Text>
6. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 р. № 5076-VI (ред. від 03.07.2020 р.).
7. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
8. Конституція України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР (ред.01.01.2020 р.).
9. URL :<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>
10. Конституція СРСР від 5 грудня 1936 року // СЗ ССРСР: у 2 т., Т.1. – 1968.
11. Конституція УРСР від 30 січня 1937 року // 33 УРСР, 1937. – № 30. – Ст. 121
12. Міжнародний пакт про громадські і політичні права від 16.12. 1966 року // (Міжнародний пакт ратифіковано Указом президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII (2148-08) від 19.10.1973.
13. Основні положення про роль адвокатів, прийняті VIII Конгресом ООН із запобігання злочинам у серпні 1990 р. // Адвокатура України: правове регулювання і судова практика: практ. посіб. для адвоката. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. – 768 с.
14. Положення про адвокатуру СРСР 1939 року // СП ССРСР, 1939. – № 49.
15. Правила адвокатської етики, затверджені Звітно-виборним з'їздом адвокатів від 09.06.2017 р. (зі змінами, затвердженими З'їздом адвокатів України від 15.02.2019 р.). URL : <https://ips.ligazakon.net/document/MUS28627>
16. «Правила адвокатської етики», схвалені Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при Кабінеті Міністрів України, протокол від 1-2 жовтня 1999 р. №6 // Арбітражні вісті. – 1999. - № 44-45 (47). - ст. 5-7.
17. Про адвокатуру: Закон України від 19 грудня 1992 року N 2887-XII // Відомості Верховної Ради. – 1993. – № 9. – Ст. 62.
18. Про адвокатуру: проект закону, зареєстрований Верховною Радою України №7051 від 04.02.2005 р.
19. Про введення народного суду: Постанова Народного Секретаріату від 4 січня 1918 року // Хронологічне зібрання законів, указів Президії

- Верховної Ради, постанов і розпоряджень Уряду Української РСР (1917 – 1941 рр.). – К., 1963. – Т.1.
20. Програма інтеграції України до Європейського Союзу: Указ Президента України від 14 вересня 2000 р. №1072 // Офіційний вісник України. – 2000. – №39. – Ст. 1648.
 21. Положення про адвокатуру Української РСР від 2 жовтня 1922 р. // СУ УСРР. – 1922. – № 43. – Ст. 630.
 22. Про затвердження Положення про адвокатуру Української РСР: Закон Української РСР від 31 жовтня 1980 р. Друга сесія Верховної Ради Української РСР 10 скликання. К., 1981. С. 140-142 .Затверджено Верховною Радою 1 жовтня 1980 року.
 23. Про затвердження Порядку оплати праці адвокатів з надання громадянам правової допомоги в кримінальних справах за рахунок держави: Постанова Кабінету Міністрів України від 14 травня 1999 р. №821.
 24. Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу: Указ Президента України від 11 червня 1998 року № 615/98 // Урядовий кур'єр. – 16 липня 2003. – №129.
 25. Про концепцію судово-правової реформи в Україні: Постанова ВР України // Відомості Верховної Ради України, 1992. – № 30. – Ст. 426.
 26. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., Першого протоколу та протоколів №2,4,7 та 11до Конвенції: Закон України, №475/97-ВР від 17.07.1997 р. // Відомості Верховної Ради України, 1997. – №40. – Ст. 263.
 27. Положення про консультації для надання юридичної допомоги населенню, що організовуються колегіями захисників від 27 грудня 1922 р. // Бюлетень НКЮ УРСР. – 1924. – № 45.
 28. Положення про народний суд УРСР від 26 жовтня 1920 року // Бюлетень НКЮ УРСР, 1922. – № 15.
 29. Стандарти юридичної професії, прийняті Міжнародною асоціацією юристів у вересні 1990 року.
 30. Статут Великого княжества Литовского 1588 г.: Тексты. Справочник. Комментарии. – Минск, 1989. – 570 с.
 31. Судебные уставы 20 ноября 1864 года, с изложением рассуждений, на коих они основаны, изданные Государственной канцелярией. – СПб, 1867. – Ч. 3. – 567 с.
 32. Тимчасове положення про народні суди і революційні трибунали УРСР: Декрет Ради Народних Комісарів України про суд від 14 лютого 1919 року // СУ УССР. – 1919. – № 11. – Ст. 141.

33. Типовые правила профессиональной этики американских адвокатов // Адвокат. – 1998. – № 4-5.
34. Хронологічне зібрання законів, указів Президії Верховної Ради, постанов і розпоряджень Уряду Української РСР (1917 – 1941 рр.). – К., 1963. – Т.1. – 103 с.

Література

1. Адвокатура України: забуте і невідоме. Випуск 1./ за ред. Б. Василик. – К.:КВІЦ-2014. 380 с.
2. Адвокатура України: забуте і невідоме. Нариси з історії адвокатури України. Випуск 2.-К.: Вид-во «КВІЦ», 2016.- 556 с.
3. Адвокатура України: забуте і невідоме/ за ред.І. Б. Василик. – Вип.2.:КВІЦ, 2016.-556 с.
4. Адвокатура України: Книга 1. Організація адвокатури (з практикумом): Підручник у двох книгах / за заг.ред.д.ю.н., проф., заслуженого юриста України С.Я. Фурси та к.ю.н., доцента Бакаянної Н.М.- 2-е вид. доповн. і перероб.- К.: Алерта, 2016. – 864 с.
5. Бондаренко Н. О. Ідейні підґрунтя конституції США 1787 року як основа стабільності суспільно-політичного ладу Американської держави. Право і Безпека. 2017. № 2. С. 18–22. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2017_2_5.
6. Васильковський Е.В. Организация адвокатуры. Ч. 1. Очерк всеобщей истории адвокатуры. – СПб.: Издательство юридического книжного магазина Н.С. Мартынова, 1893. – 621. <http://e-heritage.ru/ras/view/publication/general.html?id=46886075>
7. Vilchuk T. Duties of a lawyer to a court and to a client: foreign scientific doctrine and proposals for the legislation of Ukraine. Russian Law Journal. 2018;6(4):62-99. <https://doi.org/10.17589/2309-8678-2018-6-4-62-99>.
8. Вільчик Т, Святоцька В. Міжнародні стандарти адвокатури: проблеми імплементації у національну правову систему. Право України. 2019. № 12: с. 54-59.
9. Vilchuk, T., Sokolova, A., & Demchyna, T. (2021). Regulation of advocacy profession: global trends. Cuestiones Políticas, 39(69), 689-706. <https://doi.org/10.46398/cuestpol.3969.43>
10. Вільчик Т.Б. Конституційне право на правову допомогу адвоката у країнах Європейського Союзу та в Україні : монографія. Харків: Право, 2015. 400 с.
11. Довбищенко М. Адвокат і клієнт на Волині в ХУІІ ст.:оплата праці та проблема професійної етики/ М. Довбищенко //Наукові записки

- Національного університету «Острозька академія». Серія: Культурологія.- Вип. 17. - С.119-128.
12. Історія держави і права України : підручник / В. Д. Гончаренко, В.М. Ермолаєв, В.О. Рум'янцев та ін.; за ред. В. Д. Гончаренко. – Харків : Право, 2019. – 552 с
 13. Історія світової та вітчизняної адвокатури: навч. посібник /В. С. Макарчук. – 2-ге вид., випр. і допов. - Львів :Видавництво Львівської політехніки, 2018. - 308 с.
 14. Кирилук Н.. Принцип суверенної рівності держав в період Стародавнього Світу та період Середніх віків. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 10. С. 224–227.
 15. Кириченко В. Ідеї, що правлять світом – Велика хартія вольностей. Вісник Пенітенціарної асоціації України. 2020. № 3(13). С. 5–12.
 16. Кони А.Ф. Нравственные начала в уголовном процессе. Собрание сочинений в 8-ми томах. М.: Юрид. лит., 1967.
 17. Логвиненко Є. Смертна кара у Стародавньому Єгипті. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 6. С. 225–229.
 18. Макарчук В. С. Загальна історія держави і права зарубіжних країн: навч. посібник. Вид. 8-ме, допов. Київ : Атіка; Харків : Право, 2015. 624 с.
 19. Молло М. Правила адвокатской профессии во Франции (1842 г.). Перевод с французского / М. Молло М.: Издание Н.П. Шубинского, 1894. 98 с.
 20. Організація адвокатури та адвокатська діяльність: навч. посіб. для підгот. до комплекс. Іспиту /[Т.Б. Вільчик, І.В. Назаров, О.М. Овчаренко та ін.]. – Харків: Право, 2021 р. – 448 с.
 21. Основи адвокатської діяльності (питання-відповіді до комплексного іспиту): навч. посіб./А.В. Іванцова, Я.О. Ковальова. Харків: «Юрайт», 2018. 150 с.
 22. Основи ораторського мистецтва юриста. Навчально-методичний посібник-практикум (галузь знань 08 Право, спеціальність 081 Право) / уклад.: В.Д. Гапотій, О.О. Куліда. Мелітополь.: ФОП Однорог Т.В., 2018. 110 с.
 23. Пилипчук О. О. Зародження і розвиток права в давньому Римі (середина VIII – VI ст. до н.е.). Історія науки і техніки. 2018. Т. 8, Вип. 1. С. 179–190. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ictnt_2018_8_1_20.
 24. Правда Русская: в 2 т. – М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1947. – 962 с.

25. Саксонское зеркало: Памятник, коммент., исслед.: перевод / АН СССР, Ин-т государства и права; отв. ред. В.М. Корецкий. – М.: Наука, 1985. – 271 с.
26. Салическая правда / рус. пер. Lex Salica Н.П. Грацианского и А.Г. Муравьева; с введением Н.П. Грацианского. – Казань: Маркелов и Шаронов, 1913. – [2], XXXVIII, 56 с.
27. Стеценко Н. С. Виникнення земельних законів у країнах Західної Європи у найдавніший період. Форум права. 2017. № 4. С. 238–246. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2017_4_39.
28. Хома Н. М. Історія держави і права зарубіжних країн: навч. посібник. Львів: Новий Світ – 2000, 2018. 480 с.

Інтернет-ресурси

1. Офіційний сайт Верховної Ради України.
URL:<http://rada.gov.ua>.
2. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України.
URL:<http://kmu.gov.ua>.
3. Офіційний сайт Міністерства юстиції України.
URL:<http://minjust.gov.ua>
4. Офіційний сайт Національної асоціації адвокатів України.
URL: <http://www.unba.org.ua/>
5. Офіційний сайт Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури.
URL:<http://vkdka.org>
6. Офіційний сайт Київської міської кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури.
URL:<http://kmdka.com>
7. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
URL:<http://nbuv.gov.ua>
8. Національна парламентська бібліотека України, каталог книжкових та спеціальних видань.
URL:<http://catalogue.nplu.org>

9. Офіційний веб-сайт Європейського суду з прав людини. База рішень Європейського суду з прав людини.

URL: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#>

10. Переклади практики ЄСПЛ – <http://espch.kau.in.ua/perekladi-praktiki-espl/>

11. Українська Фундація правової допомоги – <http://ulaf.org.ua/>

СЕНМК

Стандартизований електронний навчально-методичний комплекс кафедри адвокатури. URL: <https://library.nlu.edu.ua/senmk/item/2316-osnovy-advokatury.html>

Додаток 1

Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності. (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	ПК – 1. Розуміння місця та значення історії адвокатури в системі суспільних, зокрема юридичних наук, її зв'язок з історією та теорією держави і права й іншими галузями правознавства.
ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	ПК – 2. Розуміння ролі адвокатури в суспільстві. ПК – 3. Розуміння адвокатської діяльності як феномену світової культурної спадщини.
ЗК 3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	ПК – 5. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавньої Греції. ПК – 6. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавнього Риму. ПК – 7. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Англії.

	<p>ПК – 8. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Франції.</p> <p>ПК – 9. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Німеччини.</p> <p>ПК – 10. Знання специфіки еволюції інституту адвокатури країн Західної Європи та США Нового часу (1640-1870рр).</p> <p>ПК – 11. Знання еволюції інституту адвокатури США в Новітній час (1871 р. – початок ХІХ ст.).</p> <p>ПК – 12. Знання еволюції інституту адвокатури Великобританії, Франції та Німеччини в Новітній час (1871 р. – початок ХІХ ст.).</p> <p>ПК – 13. Знання специфіки формування інституту захисту в Київській Русі за історичними писемними пам'ятками.</p> <p>ПК – 14. Розуміння особливостей виникнення та становлення української адвокатури у польсько-литовський період.</p> <p>ПК – 15. Розуміння значення судової реформи 1864 р. та становлення адвокатури як самостійного правового інституту на українських землях у складі Російської Імперії.</p>
<p>ЗК 12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.</p>	<p>ПК 26. Розуміння сутності гендерної рівності та ролі жінок-адвокаток в адвокатурі.</p>
<p>ЗК 13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку права, його місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.</p>	<p>ПК – 16. Розуміння ролі української адвокатури в часи національно-визвольної боротьби в період 1917-1923 рр. та у відродженні української державності.</p> <p>ПК – 17. Знання законодавчої та наукової спадщини періоду українського державотворення 1917-1923 рр.</p> <p>ПК – 18. Знання особливостей функціонування адвокатури на території України у складі СРСР.</p> <p>ПК – 19. Розуміння важливості особливостей відродження української адвокатури з 1991 р. та до нашого часу.</p> <p>ПК 20. Здатність до аналізу законодавчих актів, що регулюють адвокатську діяльність в Україні з 1991 р. до сьогодення в історичній ретроспективі.</p> <p>ПК 21. Здатність до висвітлення в історичній ретроспективі питання вступу до адвокатської професії.</p> <p>ПК 22. Здатність до висвітлення правил адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності за їх порушення, яка передбачалася у різні історичні періоди.</p> <p>ПК 23. Знання і розуміння міжнародних та європейських стандартів прав людини в історичній ретроспективі та впровадження їх в стратегію розвитку інституту адвокатури в Україні.</p>

ЗК1.2. Здатність грамотно і точно формулювати та висловлювати свої позиції, належним чином їх обґрунтовувати.	ПК 24. Знання видатних адвокатів та їх промов.
ЗК1.3. Навички збору і аналізу інформації з національних і міжнародних джерел.	ПК 25. Знання світових та гучних судових процесів та роль адвокатів в них.
СК – спеціальні компетентності (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	
СК 1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.	<p>ПК – 1. Розуміння місця та значення історії адвокатури в системі суспільних, зокрема юридичних наук, її зв'язок з історією та теорією держави і права й іншими галузями правознавства.</p> <p>ПК – 2. Розуміння ролі адвокатури в суспільстві.</p> <p>ПК – 3. Розуміння адвокатської діяльності як феномену світової культурної спадщини.</p> <p>ПК – 4. Розуміння еволюції як основи виникнення права на правову допомогу та адвокатури.</p>
СК 2. Знання і розуміння ретроспективи формування правових та державних інститутів.	<p>ПК – 5. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавньої Греції.</p> <p>ПК – 6. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавнього Риму.</p> <p>ПК – 7. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Англії.</p> <p>ПК – 8. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Франції.</p> <p>ПК – 9. Знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Німеччини.</p> <p>ПК – 10. Знання специфіки еволюції інституту адвокатури країн Західної Європи та США Нового часу (1640-1870pp).</p> <p>ПК – 11. Знання еволюції інституту адвокатури США в Новітній час (1871 р. – початок XIX ст.).</p> <p>ПК – 12. Знання еволюції інституту адвокатури Великобританії, Франції та Німеччини в Новітній час (1871 р. – початок XIX ст.).</p> <p>ПК – 13. Знання специфіки формування інституту захисту в Київській Русі за історичними писемними пам'ятками.</p> <p>ПК – 14. Розуміння особливостей виникнення та становлення української адвокатури у польсько-литовський період.</p> <p>ПК – 15. Розуміння значення судової реформи 1864 р. та становлення адвокатури як самостійного правового інституту на українських землях у складі Російської Імперії.</p> <p>ПК – 16. Розуміння ролі української адвокатури в часи національно-визвольної боротьби в період 1917-1923 pp. та у відродженні української</p>

	<p>державності.</p> <p>ПК – 17. Знання законодавчої та наукової спадщини періоду українського державотворення 1917-1923 рр.</p> <p>ПК – 18. Знання особливостей функціонування адвокатури на території України у складі СРСР.</p> <p>ПК – 19. Розуміння важливості особливостей відродження української адвокатури з 1991 р. та до нашого часу.</p> <p>ПК 20. Здатність до аналізу законодавчих актів, що регулюють адвокатську діяльність в Україні з 1991 р. до сьогодення в історичній ретроспективі.</p> <p>ПК 21. Здатність до висвітлення в історичній ретроспективі питання вступу до адвокатської професії.</p> <p>ПК 22. Здатність до висвітлення правил адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності за їх порушення, яка передбачалася у різні історичні періоди.</p>
СК 3. Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.	ПК 26. Розуміння сутності гендерної рівності та ролі жінок-адвокаток в адвокатурі.
СК4. Знання і розуміння міжнародних стандартів прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини.	ПК 23. Знання і розуміння міжнародних та європейських стандартів прав людини в історичній ретроспективі та впровадження їх в стратегію розвитку інституту адвокатури в Україні.
СК16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.	ПК 24. Знання видатних адвокатів та їх промов.
СК1.1.Знання системи права та законодавства, а також механізмів правового регулювання в різних галузях права.	ПК 25. Знання світових та гучних судових процесів та роль адвокатів в них.

Додаток 2

Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей

Шифр та назва РН за спеціальністю і / або спеціалізацією	Модуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни
ПРН – результати навчання за спеціальністю/спеціалізацією (обрати результати навчання згідно зі		Результати навчання з навчальної дисципліни

змістом навчальної дисципліни)		
ПРН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.	№1	<p>РН НД – 1.1. Демонструвати знання місця та значення історії адвокатури в системі суспільних, зокрема юридичних наук, її зв'язок з історією та теорією держави і права й іншими галузями правознавства.</p> <p>РН НД – 1.2. Розкривати сутність адвокатури в суспільстві.</p> <p>РН НД – 1.3. Демонструвати знання адвокатської діяльності як феномену світової культурної спадщини.</p> <p>РН НД – 1.4. Розкривати сутність еволюції як основи виникнення права на правову допомогу та адвокатури.</p>
ПРН 4. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.	№1	<p>РН НД – 1.5. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавньої Греції.</p> <p>РН НД – 1.6. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Стародавнього Риму.</p> <p>РН НД – 1.7. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Англії.</p> <p>РН НД – 1.8. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Франції.</p> <p>РН НД – 1.9. Демонструвати знання особливостей виникнення та розвитку адвокатури Середньовічної Німеччини.</p>
ПРН 6. Оцінювати недоліки і переваги аргументів, аналізуючи відому проблему.	№1	<p>РН НД – 1.10. Демонструвати знання особливостей еволюції інституту адвокатури країн Західної Європи та США Нового часу (1640-1870рр).</p> <p>РН НД – 1.11. Демонструвати знання особливостей еволюції інституту адвокатури США в Новітній час (1871 р. – початок ХІХ ст.).</p> <p>РН НД – 1.12. Демонструвати знання особливостей еволюції інституту адвокатури Великобританії, Франції та Німеччини в Новітній час (1871 р. – початок ХІХ ст.).</p>
ПРН 8. Використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин.	№ 2	<p>РН НД – 2.1. Демонструвати знання специфіки формування інституту захисту в Київській Русі за історичними писемними пам'ятками.</p> <p>РН НД – 2.2. Розкривати сутність особливостей виникнення та становлення української адвокатури у</p>

		<p>польсько-литовський період.</p> <p>РН НД – 2.3. Розкрити сутність значення судової реформи 1864 р. та становлення адвокатури як самостійного правового інституту на українських землях у складі Російської Імперії.</p> <p>РН НД – 2.4. Розкрити сутність ролі української адвокатури в часи національно-визвольної боротьби в період 1917-1923 рр. та у відродженні української державності.</p> <p>РН НД – 2.5. Розкрити сутність законодавчої та наукової спадщини періоду українського державотворення 1917-1923 рр.</p> <p>РН НД – 2.6. Демонструвати знання особливостей функціонування адвокатури на території України у складі СРСР.</p> <p>РН НД – 2.7. Розкрити сутність особливостей відродження української адвокатури з 1991 р. та до нашого часу.</p> <p>РН НД – 2.8. Аналізувати стан законодавчих актів, що регулюють адвокатську діяльність в Україні з 1991 р. до сьогодення в історичній ретроспективі.</p> <p>РН НД – 2.9. Розкрити сутність в історичній ретроспективі питання вступу до адвокатської професії.</p>
<p>ПРН 12. Донести до респондента матеріал з певної проблематики доступно і зрозуміло.</p>	<p>№ 2</p>	<p>РН НД – 2.10. Проявляти компетентність в питаннях правил адвокатської етики та дисциплінарної відповідальності за їх порушення, яка передбачалася у різні історичні періоди.</p> <p>РН НД – 2.11. Демонструвати розуміння міжнародних та європейських стандартів прав людини в історичній ретроспективі та впровадження їх в стратегію розвитку інституту адвокатури в Україні.</p>
<p>ПРН1.1.Виявляти проблеми у правовому регулюванні і пропонувати способи їх вирішення відповідно до принципів захисту прав людини і її основоположних свобод.</p>	<p>№ 2</p>	<p>РН НД – 2.12. Демонструвати знання видатних адвокатів та їх промов.</p> <p>РН НД – 2.13. Розкрити сутність світових та гучних судових процесів та роль адвокатів в них.</p> <p>РН НД 2.14. Розкрити сутність</p>

